

Turvallisen ase- ja ampumaharrastuksen tulevaisuus Suomessa

TULI SEIS VAI TURVALLISIA LAUKAUKSIA

AMPUMARATOJA KOSKEVAT SÄÄDÖKSET JA TULEVAISUUS

**Finlandia talo 25.4.2008
Hallitusneuvos Jouni Laiho
Sisäasiainministeriö, Arpajais- ja asehallintoyksikkö**

Ampumaratoja koskevat säännökset ovat hyvin puutteellisia ja ristiriitaisia.

Voimassa olevat relevantit säännökset ovat:

1. A [ampuma-aseiden ja ampumatarpeiden ostamisesta ja hallussapidosta sekä] ampumaratojen laittamisesta ja kunnossapidosta 21.1.1915

- voimassa vain 2 ja 3 luku
- luvanvaraisuuden perussäännös

2. Sp [ampuma-aseiden ja ampumatarpeiden kaupasta, aseiden hallussapidosta ja mukana kantamisesta sekä] ampumaratojen laittamisesta ja kunnossapidosta 25.7.1916

- voimassa vain 3 luku
- luvanhakemista koskevat säännökset

3. Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169

- 1 § 14 kohta ja 7 § 14 kohta**
- ulkona sijaitseva ampumarata tarvitsee kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen antaman luvan**

4. Valtioneuvoston päätös ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvoista 16.1.1997/53

5. Ampuma-aselaki 9.1.1998/1

- 18 § 1 mom. 3 kohta ja 20 § 2 mom. 4 kohta**
- kaupallisen ampumaradan pitäminen on luvanvarainen ase-alan elinkeino**

Keisarillisen asetuksen 14 §:

Yhdistykset ja yksityiset henkilöt saavat laittaa ampumaratoja ja ampumapaviljonkeja ainoastaan hankittuaan siihen asianomaiselta [kuvernööriltä] luvan. Lupa ampumaradan laittamiseen annettakoon ainoastaan sellaiselle yhdistykselle, jonka säännöt [Keisarillinen Suomen Senaatti] on vahvistanut.

Saavatko osakeyhtiöt, avoimet yhtiöt, osuuskunnat, säätiöt ja kunnat, kuntayhtymät, julkisoikeudelliset laitokset, Suomen Pankki ja KELA laittaa ampumaratoja ilman kuvernöörin lupaa?

Mitkä säädökset oikeuttavat viranomaiset, kuten Puolustusvoimat, Poliisi ja Rajavartiolaitos ja Tulli perustamaan ja ylläpitämään ampumaratoja?

KHO 1982 II 91:

Osakeyhtiölle ei voitu myöntää lupaa ampumaradan perustamiseen.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätös valitukseen, jonka Helsingin kaupungista oleva Oy Nokia Ab ja Riihimäen kaupungista oleva Oy Sako Ab ovat yhdessä tehneet Uudenmaan lääninhallituksen 16.6.1981 antamasta, ampumaradan perustamislupaa koskevasta päätöksestä. Annettu Helsingissä 18.02.1982

Oy Nokia Ab ja Oy Sako Ab ovat lääninhallitukselle 28.4.1981 saapuneessa hakemuksessa pyytäneet, että jommankumman yhtiön sallittaisiin perustaa Oy Nokia Ab:n omistamalla alueella Kirkkonummen Båtsvikissa sijaitsevan kaksikerroksisen varastorakennuksen toiseen kerrokseen pienoishirviradaksi ja tarkkuuspistooliradaksi tarkoitettu ampumarata.

KHO 1982 II 91:

Lääninhallitus on valituksenalaisella päätöksellä hylännyt hakemuksen, koska lupa ampumaradan rakentamiseen ja käyttämiseen voitiin ampumaratojen laittamisesta ja kunnossapidosta annetun asetuksen 14 §:n mukaisesti myöntää vain yhdistykselle tai yksityiselle henkilölle ja koska kummankaan vaihtoehdoisen hakijayhtiön tarkoituksiin niiden yhtiöjärjestyksen mukaisesti ei edes kuulunut ampumaradan pitäminen.

Oy Nokia Ab ja Oy Sako Ab ovat yhdessä hakenneet muutosta tähän päätökseen. Valituksen johdosta lääninhallitus on antanut lausunnon.

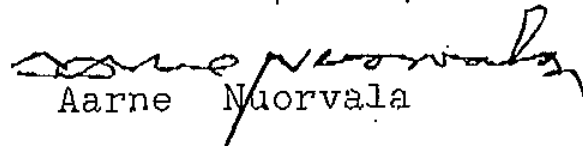
Korkein hallinto-oikeus on tutkinut asian.

KHO 1982 II 91:

Ampumaratojen laittamisesta ja kunnossapidosta annetun asetuksen 14 §:n mukaan voidaan ampumaratojen perustamislupa myöntää ainoastaan yhdistyksille ja yksityisille henkilöille. Sen vuoksi korkein hallinto-oikeus katsoo, ettei ole syytä muuttaa lääninhallituksen päätöksen lopputulosta, joka siis jää pysyväksi. Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus

Aarne Nuorvala

Kuitenkin AaseL:n 18 §:n 2 mom:n 4 kohdan mukaan sisäasiainministeriö antaa ja peruuttaa luvan kaupallisessa tarkoituksessa harjoitettavaan ampumaradan pitämiseen.

Lupa voidaan antaa elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 1 §:ssä tarkoitettulle luonnolliselle henkilölle, jolla on asuinpaikka ETA:an kuuluvassa valtiossa tai yhteisölle ja säätiölle, joka on rekisteröity tai jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka jossakin ETA:n jäsenvaltiossa.

Yhdistyslain mukaan 5 §:n mukaan yhdistys saa harjoittaa vain sellaista elinkeinoa tai ansiotoimintaa, josta on määrätty sen säännöissä tai joka muutoin välittömästi liittyy sen tarkoituksen toteuttamiseen taikka jota on pidettävä taloudellisesti vähäarvoisena.

Ratkaisuyrityksiä:

Neuvottelut YM/SM 1993

- YM:llä valmisteluvastuu
- SM antaa asiantuntija-apua

Hajanaisia neuvottelukosketuksia 1990 luvulla ja 2000 luvun alkupuolella, mutta ei päätöksiä.

Ampumaratoja koskevan sääntelyn tarvetta arvioitaessa on otettava huomioon ainakin seuraavat näkökohdat:

- ampumaradat ovat urheilupaikkoja (OPM)
- ratojen rakentamisen edellytykset liittyvät
 - * kaavoituslainsäädäntöön (YM)
 - * rakentamislainsäädäntöön (YM)
 - * ympäristön suojeluun (YM)
 - * meluntorjuntaan (YM, STM)
- YJT (SM)

OKV:n väliintulo

- Ministeriöiden väliset neuvottelut tuloksettomia
- Valtioneuvosto ratkaisijaksi?

Säätämismahdollisuus

- AaseL avattava EU:n asedirektiivin muuttamisen takia (erit. 5 art)
- harkittava laajemman lakipaketin valmistelemista, jossa ampumaradoista säätäminen voisi olla osa
- AaseL ei kuitenkaan välttämättä oikea säädösinstrumentti, vaan olisi arvioitava myös erillissäätelyn mahdollisuudet, koska
 - * AaseL:ssa ei säädetä ampuma-aseen käyttämisestä hyväksytyssä käyttötarkoituksessa, (esim. metsästys > metsästyslainsäädäntö) tai ei hyväksyttävässä käyttötarkoituksessa (vaaran aiheuttaminen RL 21:13 §)

-
- * ampumista harjoitetaan myös muilla kuin
ampuma-aseilla**
- jousiaseet**
 - ilma-aseet**
 - aseilla, joissa energialähteenä muut
”ajo-aineet”**

KIITOS

Lisätietoja: www.aahy@poliisi.fi

